व्रतैश्च ब्रह्मचर्यैश्च गुरुभिश्चोपकर्षितः ।
भोगकाले महत् कृच्छ्रं पुनरेव प्रपत्स्यते ॥ ७९ ॥
नालं द्वितीयं वचनं पुत्रो मां प्रतिभाषितुं ।
स वनं प्रव्रजेत्युक्तो वाढमित्येव वक्ष्यति ॥ ८० ॥
यदि मे राघवः कुर्याद्वनं गच्छेति चोदितः ।
प्रतिकूलं प्रियं मे स्यान्न तु वत्सः करिष्यति ॥ ८१ ॥
राघवे हि वनं प्राप्ते सर्वलोकस्य धिक्कृतं ।
मृत्युरक्षमणीयं मां नयिष्यति यमक्षयं ॥ ८२ ॥
मृते मयि गते रामे वनं मनुजपुंगवे ।
इष्टे मम जने शेषे किं पापं प्रतिपत्स्यसे ॥ ८३ ॥
कौशल्या मां च रामं च पुत्रं च यदि हास्यति ।
दुःखान्यसहती देवी मामेवानुमरिष्यति ॥ ८४ ॥
कौशल्यां च सुमित्रां च मां च पुत्रैस्त्रिभिः सह ।
प्रक्षिप्य नरके सा त्वं कैकेयि सुखिता भव ॥ ८५ ॥
मया रामेण च त्यक्तं शाश्वतं सत्कृतं गुणैः ।
इक्ष्वाकुकुलमक्षोभ्यमाकुलं पालयिष्यसि ॥ ८६ ॥
प्रियं चेद्भरतस्यैतद्रामप्रव्राजनं भवेत् ।
मा स्म मे भरतः कार्षीत् प्रेतकृत्यं गतायुषः ॥ ८७ ॥
हन्तानार्ये ममामित्रे सकामा भव कैकयि ।
सेदानीं विधवा राज्यं सपुत्रा कारयिष्यसि ॥ ८८ ॥

Digitized by Google